

существоваше. Сами-те церкви кои-то существоваха бѣха на Рождество Христово въ Виелемъ и церква-та на гора Елеонска. Тукъ въ гора Елеонска епископъ-атъ Елійскій имаше престоль-атъ си (градъ Елія бѣше направенъ отъ Самодержца Елія Адриановъ верху развали-те Іерусалимски). Тойзи епископъ ако и особно да ся почыгаше зацото управляваше священны-те мѣста; но и зависяше какво то и други-те Палестынски епископи отъ архіепископа Кесарійскій, какво-то и онъ отъ негова страна пакъ съ все-те по Мала Азія разпраснати архіепископи зависяха отъ патріарха Антіохійскаго.

Перви-те христіане, и особенно православни-те, (кои-то составляваха по голѣма-та часть) ков-то въ Іерусалимъ отиваха безъ да ся различаватъ кой языкъ говоряха и отъ кого народа бѣха, все познаваха власть-та на епископа Елія. Така отъ время-то Адрианово, послѣ Іуста кой-то быде дванадесятый-атъ и най сѣтний-атъ между Еврей-те избранъ епископъ, назначава единъ непрерывенъ редъ отъ православни епископи родомъ, православни.

ВТОРЫЙ ПЕРІОДЪ.

Когда-то Свята елена отиде на поклоненіе въ священны-те мѣста, имаха время по